

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥

प्रतिलभ्यततः संज्ञामश्वत्थामामहाबलः ॥ धनुःप्रपीड्यवाभेन करेणामित्रकर्शनः ॥ ३५ ॥ मुमोचाकर्णपूर्णनधनुषाशरमुत्तमं ॥ यमदंडोपमं घोरमुद्दिश्या
शुघटोत्कचं ॥ ३६ ॥ सभित्वा हृदयं तस्मै राक्षसस्य शरोत्तमः ॥ विवेश वसुधा मुग्रः संपुखः पृथिवीपते ॥ ३७ ॥ सोतिविद्धो महाराजरथोपस्थ उपाविशत् ॥ रा
क्षसेन्द्रः सुबलवान्द्रौणिनारणशालिना ॥ ३८ ॥ हृत्वा विमूढहृदि बंसारथिस्तुरणजिरात् ॥ द्रौणेः सकाशात्संभ्रांतस्त्वपनिन्येत्वरान्वितः ॥ ३९ ॥ तथा तु समरे
विध्वंराक्षसैर्घटोत्कचं ॥ ननाद सुमहाना दं द्रोणपुत्रो महारथः ॥ ४० ॥ पूजितस्तव पुत्रैश्च सर्वयोधैश्च भारत ॥ वपुषातिप्रज्ज्वालमध्याङ्गवभास्करः ॥ ४१ ॥
भीमसेनं तु युध्यंतं भारद्वाजरथं प्रति ॥ स्वयं दुर्योधनो राजा प्रत्यविध्यच्छितैः शरैः ॥ ४२ ॥ तं भीमसेनो दशभिः शरैर्विव्याध मारिष ॥ दुर्योधनोपिविशत्याशरा
णां प्रत्यविध्यत ॥ ४३ ॥ तौ सायकैरवच्छिन्नावहस्ये तारणाजिरे ॥ मेघजालसमाच्छन्नौ नभसीवेंदुभास्करौ ॥ ४४ ॥ अथ दुर्योधनो राजा भीमं विव्याध पत्रि
भिः ॥ पंचभिर्भरतश्रेष्ठतिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ ४५ ॥ तस्य भीमो धनुश्छित्वा ध्वजं च दशभिः शरैः ॥ विव्याध कौरवश्रेष्ठं नवत्यानतपर्वणां ॥ ४६ ॥ ततो दुर्यो
धनः क्रुद्धो धनुरन्यन्महत्तरं ॥ गृहीत्वा भरतश्रेष्ठो भीमसेनं शितैः शरैः ॥ अपीडय द्रणमुखे पश्यतां सर्वधन्विनां ॥ ४७ ॥ तान्निहत्य शरान्भीमो दुर्योधनधनुश्च्यु
तान् ॥ कौरवपंचविंशत्याक्षुद्रकाणां समार्षयत् ॥ ४८ ॥ दुर्योधनस्तु संक्रुद्धो भीमसेनस्य मारिष ॥ क्षुरप्रेण धनुश्छित्वा दशभिः प्रत्यविध्यत ॥ ४९ ॥ अथान्य
द्धनुरादाय भीमसेनो महाबलः ॥ विव्याध नृपतिं तूष्णं सप्तभिर्निशितैः शरैः ॥ ५० ॥ तदप्यस्य धनुः क्षिप्रं चिच्छेद लघुहस्तवत् ॥ द्वितीयं च तृतीयं च चतुर्थं पंचमं तथा ॥
॥ ५१ ॥ आत्तमात्तं महाराज भीमस्य धनुराच्छिनत् ॥ तव पुत्रो महाराज जितकाशीमदोत्कटः ॥ ५२ ॥ स तथाभिघमानेषु कर्मुकेषु पुनः पुनः ॥ शक्तिचिक्षेप स
मरे सर्वपारशर्वाशुभां ॥ ५३ ॥ मृत्योरिव स्वसारं हि दीप्तां वक्रिं शिखामिव ॥ सीमंतमिव कुर्वती नभसो भ्रिसमप्रभां ॥ ५४ ॥ अप्राप्ता मेव त्रां शक्तिं त्रिधा चिच्छे
द कौरवः ॥ पश्यतः सर्वलोकस्य भीमस्य च महामनः ॥ ५५ ॥ ततो भीमो महाराज गदां गुर्वीमहाप्रभां ॥ चिक्षेपा विध्यवेगेन दुर्योधनरथं प्रति ॥ ५६ ॥ ततः
सासहसावाहांस्तव पुत्रस्य संयुगे ॥ सारथिं च गदां गुर्वीममर्दास्य रथं पुनः ॥ ५७ ॥ पुत्रस्तु तव राजेन्द्र भीमाद्रीतः प्रणश्य च ॥ आरुरो हरथं चान्यं नंदकस्य महा
त्मनः ॥ ५८ ॥ ततो भीमो हतं मत्वा तव पुत्रं महारथं ॥ सिंहनादं महच्चक्रे तर्जयन्निशि कौरवान् ॥ ५९ ॥